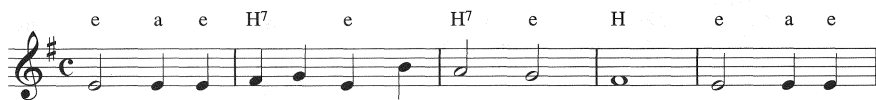
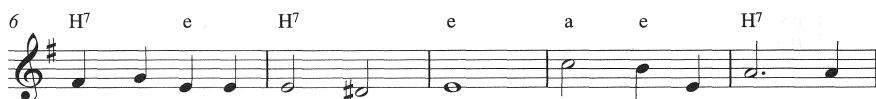

772 Dlaczego smutny los

1. Dla - cze - go smut - ny los? - wciąż py - tasz się. I cze - mu
 2. Choć cza - sem zda - je się, że jes - teś sam, że two - ich
 3. Choć chmu - ry pię - trzą się, wi - chu - ra dmie, wśród roz - sza -
 4. Gdy chmu - ry znik - nie cień, prze - mi - nie noc, zło - te - go

1. cięż - ki cios u - go - dził cię? Skre - śło - ny ży - cia
 2. mo - dłów, łez nie wi - dzi Pan, ty wier - nym tyl - ko
 3. la - łych fal łódź two - ja mknie, choć jes - teś tyl - ko
 4. słoń - ca dzień da ci - szę, moc, dzięk - czyn - nie ser - ce

1. plan, two ser - ce drży. Nad to - bą czu - wa Pan - On zna two łzy.
 2. bądź, a uj - rzysz wnet, jak zło Pan u - mie zmóc, u - wol - nić z bied.
 3. sam, ma - leń - ka łódź, nad to - bą czu - wa Pan, swój wzrok Nań zwróć!
 4. skłoń, wznies mo - dły swe, wszak Zbaw - cy moż - na dłoń wy - wio - dła cię.